

samler Erfaringer med Hensyn til Lovgivningsarbejdet, der viser, at der i det praktiske Liv er Brøst ved Anvendelsen af denne eller hin eller af en Gruppe af Love, maa man tage disse Love op til Omarbejdelse, til Kodificering, hvad man vil. Det er en i England overordentlig velkendt Sag, og saadan maa man ogsaa bære sig ad her. Hvis man Gang efter Gang overlader til Administrationen at gøre Undtagelser fra Lovbestemmelser, kommer man ind paa et Skraaplan, der virker uheldigt, og et Skraaplan, som jeg ved anden Lejlighed skal vise Herrerne meget alvorlige Eksempler paa, ogsaa fra vor Tid.

Justitsministeren (Zahle): Jeg vil blot til de Bemærkninger, som det ærede Medlem sluttede med, sige, at her drejer det sig om ganske forbigaaende Foranstaltninger under ekstraordinære Forhold, saa man kan ikke anlægge de af det ærede Medlem fremførte Principper som Maalestok.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Jørgen Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 6. August 1914, jfr. Lov af 29. Oktober s. A., om Forbud mod Udførsel af visse Varer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2871).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

P. Th. Nielsen: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne kort at anbefale det foreliggende Lovforslag. Lovforslaget gaar ud paa en Ændring af § 2 i Lov af 6. August 1914, og denne Ændring er, som alle ved, fremkaldt ved den saakaldte Skjoldborg-Affære, Affæren med Korn- og Foderstofkompagniet i Aarhus. Denne

Sag har gentagne Gange været til Behandling indenfor Finansudvalget, og der fik vi tilstillet de Forhør, der var afholdte i Anledning af Sagen. Venstre har fremsat Ønsket om, at vi fik en Ændring i Loven, der gik ud paa skærpede Straffebestemmelser, en Ændring, der gik ud paa omtrent det samme, som der her foreligger Lovforslag om. Vi søgte at faa det fremmet saaledes, at det kunde have været vedtaget før Jul, idet vi havde ny Konference med Justitsministeren, inden vi rejste hjem til Juleferien. Det lykkedes imidlertid ikke. Departementschef Clan var paa det Tidspunkt i Udlandet, og Justitsministeren ansaa det ikke for muligt, inden denne kom hjem, at forelægge et Lovforslag.

Saa skal jeg i øvrigt om selve Kornaffæren sige, at Venstre anser det for forkasteligt, at Justitsministeren tog den ud af Rettens Hænder og standsede den ved et Forlig med Korn- og Foderstofkompagniet og med en Bøde paa 10,000 Kr. Ja, Justitsministeren kalder det en Bøde og mener, at dette, at Beløbet ikke blev større end 10,000 Kr., netop understreger, at det er en Bøde. Aabenbart mener Korn- og Foderstofkompagniet, at det i Virkeligheden kun var et Vederlag for at slippe for videre Vrøvl, hvilket videre Vrøvl efter deres Mening kunde virke skadeligt ind paa deres Import, og de to Herrer, som er implicerede i denne Sag, de to Hansen'er, baade Grossererer og Rederen, paastaar og synes at mene, at de slet ikke har forset sig overfor den gældende Lov. Venstre har, som sagt, den Opfattelse, at det havde været rettest, om denne Sag ved Rettergang og Dom var blevet lagt klart frem i alle sine Enkeltheder for Offentligheden, og vi tror ikke paa, at det Hemmelighedskræmmeri, der har været om denne Sag, i Virkeligheden gavner. Vi tror tværtimod, at det skader, thi herved tager Rygterne let et Omfang, saa at Affæren svulmer op til mere, end den i Virkeligheden er. Den er i sig selv slem nok. Og Rygterne tager ikke alene Fart herhjemme, men de finder ogsaa Vej til Udlandet, og der kan heraf let skabes større handelspolitiske Vanskeligheder, end hvis Sagen blev lagt aabent og klart frem for Offentligheden. Dette, at man for lumpen Vindings Skyld udsætter Landet for de største udenrigspolitiske Vanskeligheder, maa vi udtale den skarpeste Fordømmelse af, og det samme har Offentligheden jo gjort ved den Diskussion, der er ført.